

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7144/2544

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโจทก์ บริษัทรวมนครก่อสร้าง (ประเทศไทย) จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 169, ป.พ.พ. มาตรา 130

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์มีหนังสือบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยแล้ว แม้จำเลยซึ่งเป็นนิติบุคคลหรือตัวแทนของจำเลยมิได้เป็นผู้รับเอกสารนั้น การแสดงเจตนาแก่จำเลยผู้อยู่ห่างโดยระยะทางดังกล่าว ก็ถือว่าไปถึงผู้รับการแสดงเจตนาแล้ว ย่อมมีผลสมบูรณ์ตาม ป.พ.พ. มาตรา 169 วรรคหนึ่ง อีกทั้งก่อนบอกเลิกสัญญา โจทก์ได้บอกกล่าวให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญาหลายครั้ง การบอกเลิกสัญญาดังกล่าวจึงชอบ ถือได้ว่าสัญญาระหว่างโจทก์กับจำเลยสิ้นสุดลงในวันที่หนังสือบอกเลิกสัญญาไปถึงจำเลย และเมื่อได้ความว่าโจทก์สงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับไว้ก่อนบอกเลิกสัญญา โจทก์จึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากจำเลย

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 ชำระเงินแก่โจทก์จำนวน 19,381,830 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้จำเลยที่ 2 ร่วมชำระด้วยจำนวน 5,500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยที่ 1 และบริวารออกไปจากอาคารที่ก่อสร้าง จำเลยที่ 1 ให้การขอให้ยกฟ้องและฟ้องแย้งขอให้บังคับโจทก์ชำระเงินจำนวน 18,843,185 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องแย้งไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง โจทก์ให้การขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และบริวารออกไปจากอาคารที่ก่อสร้าง และชำระเงินจำนวน 19,381,830 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ 2 ชำระแทนจำนวน 5,500,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ยกฟ้องแย้งของจำเลยที่ 1 ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 40,000 บาท จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี เฉพาะในเงินค่าปรับจำนวน 5,885,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ 10,000 บาท แทนโจทก์ นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าตามสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์พร้อมครุภัณฑ์ โจทก์เป็นผู้ว่าจ้าง ส่วนจำเลยที่ 1 เป็นผู้รับจ้าง โดยโจทก์กับจำเลยที่ 1 ตกลงกำหนดค่าจ้างกันไว้จำนวน 55,000,000 บาท แบ่งงานออกเป็น 14 งวด กำหนดให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ 27 มกราคม 2532 เมื่อครบกำหนดอายุสัญญา ปรากฏว่างานยังไม่แล้วเสร็จ มีการตกลงต่ออายุสัญญาจ้างนั้นออกไปจนถึงวันที่ 23 ธันวาคม 2532 เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าว จำเลยที่ 1 ส่งมอบงานได้เพียงงวดที่ 1 ถึงงวดที่ 10 เท่านั้น ส่วนงานงวดที่ 11 ถึงงวดที่ 14 ยังมีปัญหาโต้เถียงกัน สำหรับปัญหาที่จำเลยที่ 1 ฎีกาว่า สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์พร้อมครุภัณฑ์ตามคำฟ้องสิ้นสุดลงเมื่อใด ได้ความตามทางนำสืบของโจทก์ว่าเมื่อถึงวันที่ 25 ธันวาคม 2532 ซึ่งพ้นกำหนดการต่ออายุ

สัญญาจ้างนั้นแล้ว โจทก์มีหนังสือเร่งรัดให้จำเลยที่ 1 ส่งมอบงานงวดที่ 11 ถึงงวดที่ 14 โดยเร็ว ตามหนังสือแจ้งสงวนสิทธิการปรับลงวันที่ 25 ธันวาคม 2532 แต่จำเลยที่ 1 ก็ยังดำเนิน งานก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ต่อมาวันที่ 9 เมษายน 2533 โจทก์มีหนังสือบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยที่ 1 เอกสารดังกล่าวไปถึงจำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2533 แม้จำเลยที่ 1 หรือตัวแทนของ จำเลยที่ 1 มิได้เป็นผู้รับเอกสารนั้น การแสดงเจตนาแก่จำเลยที่ 1 ผู้อยู่ห่างโดยระยะทางดังกล่าวก็ ถือว่าไปถึงผู้รับการแสดงเจตนาแล้ว ย่อมมีผลสมบูรณ์ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 130 วรรคหนึ่ง เดิม (มาตรา 169 วรรคหนึ่ง) ซึ่งก่อนบอกเลิกสัญญาโจทก์ได้บอกกล่าวให้จำเลยที่ 1 ปฏิบัติตามสัญญา หลายครั้งแล้ว การบอกเลิกสัญญาดังกล่าวจึงหาได้เสียไปดังที่จำเลยที่ 1 ฎีกาไม่ ถือได้ว่า สัญญาจ้างระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 สิ้นสุดลงในวันที่ 10 เมษายน 2533 เมื่อได้ความว่าโจทก์ สงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับไว้ก่อนบอกเลิกสัญญา โจทก์จึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากจำเลยที่ 1 เป็น เงินจำนวน 5,885,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป และ ได้ความตามข้อนำสืบของโจทก์ว่า สำหรับงานงวดที่ 11 และงวดที่ 12 จำเลยที่ 1 ยังทำไม่เสร็จ เรียบร้อย ส่วนงานงวดที่ 13 และงวดที่ 14 จำเลยที่ 1 ส่งมอบหลังจากที่โจทก์มีหนังสือบอกเลิก สัญญาแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างของโจทก์จึงไม่ตรวจรับ ดังนั้น เมื่อจำเลยที่ 1 เป็นฝ่าย บกพร่องในการปฏิบัติตามสัญญา การที่โจทก์บอกเลิกสัญญาย่อมเรียกไม่ได้ว่าโจทก์ใช้สิทธิโดยไม่ สุจริต จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างตามข้อตกลงในสัญญาจ้าง? พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าเสียหายจำนวน 9,000,000 บาท โดยไม่คิดดอกเบี้ยและค่าปรับจำนวน 5,885,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้โจทก์ชำระเงินจำนวน 950,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องแย้ง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลยที่ 1 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ นอกจากนี้แก้คง ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

## องค์คณะ

สุวัตร สุขเกษม · วีระศักดิ์ รุ่งรัตน์ · วิบูลย์ มีอาสา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7144/2544>